گزارش

مهسا گربندی

فریبکاری ۲۰ ساله حذف کنکور!

پس از چند دهه تلاش برای حذف کنکور و تصویب مقررات متعددی برای مقابله با مافیای کنکور و موش آزمایشگاهی شدن چندصد هزار دانش‌آموز با مصوبات عجیب و غریب، حالا وزیر علوم مدعی شده‌است «حذف کنکور مقدور نیست!»

حدود ۲۰ سال است که نمایندگان مجلس، شورای انقلاب فرهنگی و وزیران آموزش و پرورش در ادوار مختلف وعده حذف کنکور را می‌دهند و هر بار با اظهارنظرات جدید خود برای دانش‌آموزان و خانواده‌هایشان بار روانی ایجاد می‌کنند. این یک فریبکاری محض است. ۲۰ سال زمان زیادی است. در تمام این سال‌ها، زندگی خیلی از دانش‌آموزان و حتی آینده آنها تحت تأثیر قرار گرفته‌است. هر کدام از دانش‌آموزان در این ادوار، با هزار امید و آرزو درس خواندند و در حالی که می‌خواستند سراغ رشته تحصیلی مورد علاقه‌شان در دانشگاه‌های مطرح کشور بروند، با تصمیمات ضد و نقیض آقایان مسئول، دچار شوک شدند، چراکه هر کدام از مسئولان حوزه آموزشی پشت تریبون رفتند و حرف جدیدی زدند. یکبار گفتند کنکور حذف می‌شود و بار دیگر اما و اگرهایی به میان آمد، اما تنش این اما و اگرها به مدارس و دانش‌آموزان و خانواده‌هایشان رسید و سرنوشت هر کدام از محصلان را دچار تغییر کرد. دلیل این تعلل چیست؟ کسی نمی‌داند اما گمان زده می‌شود یکی از دلایل آن نفوذ مافیای کنکور باشد که هر بار توانسته است مسئولان را از تصمیم خود برگرداند.

سال گذشته بود که تصمیمات جدیدی برای کاهش تأثیر کنکور برای ورود به دانشگاه گرفته شد، اما همین تصمیمات جدید هم با فراز و نشیب زیادی همراه بود. از همان لحظه اعلام اجرای طرح «تأثیر سوابق تحصیل در کنکور» کارشناسان زیادی موافقت و مخالفت خود را اعلام کردند. مسئولان و مدیران آموزشی کشور هم، نظرات متفاوتی در این زمینه داشتند، در نهایت تصمیم به اجرای این طرح گرفته شد تا تأثیر کنکور را در چهار سال آینده به حداقل‌ترین میزان ممکن برساند. این تصمیم نوید حذف کنکور در سال‌های آینده را می‌داد، اما به تازگی وزیر علوم در یک برنامه تلویزیونی شرکت کرده و آب پاکی را روی دست دانش‌آموزان و خانواده‌هایشان را ریخته و گفته که «امکان حذف کنکور وجود ندارد»!

آنقدر حرف‌های مسئولان درباره حذف‌شدن یا نشدن کنکور تغییر کرده که هنوز کسی نمی‌داند اظهارنظر اخیر وزیر علوم چقدر دقیق و درست است. می‌توان حدس زد که دانش‌آموزان هنوز هم چشم انتظار تصمیم نهایی مسئولان مانده‌اند، مسئولانی که یکبار می‌گویند کمر کنکور را می‌شکنند و بار دیگر می‌گویند امکان حذف کنکور وجود ندارد! در میان این اظهارات ضد و نقیض اما، دانش‌آموزان در میان دو راهی مانده‌اند؛ اینکه مفاهیم درسی را یاد بگیرند و از عهده پاسخ به سؤالات امتحانات نهایی که عمدتاً مفهومی طرح می‌شود بربیایند یا اینکه سراغ مهارت تست‌زنی بروند و در انتخاب گزینه درست کنکور، سرعت عمل پیدا کنند.

کش و قوس‌های چندین ساله

سال ۸۶ بود که طرح «نحوه پذیرش دانشجو در دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی» در مجلس تصویب شد؛ قرار بود این قانون نقش کنکور در پذیرش دانشجو را کم کند و در نهایت تا سال ۹۰ به طور کلی کنکور از میان برداشته شود. در حالی که حدود ۱۷ سال از تصویب این قانون می‌گذرد، اما هنوز کنکور حذف نشده‌است، در تمام این مدت نیز برخی از مسئولان کشور از مافیای کنکور و عوامل دخیل در آن صحبت کردند و گفتند که این مافیا با قدرتی که دارد، اجازه حذف کنکور را نداده‌است! پس از آن سال ۱۳۹۲ بود که مصوبه جدیدی بر اساس ویرایش مصوبه قبلی، تصویب شد و عجیب اینکه تا حدود زیادی، حذف قطعی کنکور را منتفی کرد! البته در این بین، روش‌های مختلفی برای جایگزین کردن کنکور هم مطرح می‌شد؛ مثل برگزاری چهار آزمون طی یک سال، تا به کمک آن دانش‌آموزان در استرس و فشار کمتری قرار بگیرند، اما هیچ کدام از این روش‌ها به سرانجام نرسید.

عمده وزیران آموزش و پرورش که بر سر کار آمدند و وعده حذف کنکور را دادند، در عمل خلاف وعده‌هایشان عمل کردند، به همین دلیل است که اجرای یک طرح قدیمی تا به حال طول کشیده‌است.

وزیر فعلی آموزش و پرورش، بارها نسبت به ضرورت حذف کنکور تأکید کرده‌است، آذرماه سال گذشته، رضا مراد صحرایی به «جوان» در رابطه با آسیب‌های کنکور گفت: «اتفاق بدی که در کشور ما در طول دو دهه اخیر افتاد، این است که سنجش آموزش‌وپرورش از نظام تعلیم و تربیت عمومی به خاطر کنکور منفک شد و رفته‌رفته کنکور، خودش استانداردهایی را بر آموزش ما تحمیل کرد، به گونه‌ای که کنکور اهدافی غیر از برنامه درسی ملی را دنبال می‌کند، در نتیجه کتاب، معلم و مدرسه که تنها مؤلفه‌های مشترک در تمام مدارس کشور هستند، به مرور زمان رنگ باختند و مؤسسات کنکوری و کتاب‌های کمک‌درسی مبنای پذیرش در دانشگاه‌ها شد. این ماجرا به حدی پیش رفت که در مقاطع پایین‌تر مثل متوسطه اول و حتی دوره ابتدایی نفوذ کرد و خطر کنکور به عنوان عاملی که نظام آموزش کشور را تحت‌الشعاع قرار داده‌است، به یک خطر جدی و ملی تبدیل شد.» او درباره راهکار مقابله با این آسیب نیز اظهار داشت: «مصوبه ضریب تأثیر قطعی امتحانات نهایی داوطلبان در کنکور سراسری را اجرا کردیم؛ مصوبه‌ای که دو مجلس آن را تصویب کرد و دو دولت را به خود دید، اما به دلیل حواشی و پیامدهایی که این جراحی به دنبال داشت، از اجرای آن صرف‌نظر شده بود، اما با اجرای مصوبه تأثیر سوابق تحصیلی بر کنکور درهای دانشگاه‌های بزرگ کشور به روی همه دانش‌آموزان باز می‌شود.»

اما در شرایطی که امید به کاهش تأثیر کنکور و به مرور زمان حذف آن بود، روز شنبه محمدعلی زلفی‌گل، وزیر علوم، تحقیقات و فناوری در یک گفت‌وگوی تلویزیونی گفت: «در شرایط فعلی حذف کنکور مقدور نیست.» او درباره دلیل حذف‌نشدن کنکور توضیح داد: «خانواده‌ها در پی آن هستند که ۲۰ هزار رشته مطرح در دانشگاه‌های برتر کشور که آینده کاری بهتری دارند، سهم فرزندشان شود، در چنین شرایطی باید دانش‌آموزان گزینش شوند، چراکه تعداد دانش‌آموزانی که معدلشان ۲۰ یا ۱۹/۹ است و می‌خواهند «پزشکی» دانشگاه علوم پزشکی تهران یا «برق» دانشگاه شریف یا «حقوق» دانشگاه تهران را بخوانند، بیشتر از تعداد صندلی‌های این رشته‌هاست.» همچنین زلفی‌گل روز ۸ فروردین ماه نیز گفته بود: «اگر روزی بحث اشتغال در کشور حل شود شاید امکان حذف کنکور وجود داشته باشد، اما هم اکنون این امر میسر نیست.»

دغدغه تست‌زنی به جای یادگیری مفاهیم

یکی از مهم‌ترین آسیب‌هایی که کنکور در سیستم آموزشی کشور دارد، این است که آموزش را تحت‌تأثیر خود قرار می‌دهد، تا جایی که دانش‌آموزان به جای یادگیری مفاهیم مهم و ضروری در مدرسه درگیر آزمون‌های تستی چهارگزینه‌ای می‌شوند. البته این مسئله تنها در مقاطع تحصیلی متوسطه اول و دوم نیست، بلکه آزمون‌های چهار گزینه‌ای به مقطع ابتدایی هم راه یافته‌است.

متأسفانه «کنکور» که مانند پلی میان «مدرسه» و «دانشگاه» قرار گرفته، طی سالیان متمادی هر دوی آنها را به شدت ضعیف کرده‌است. از سوی دیگر بسیاری از معلمان معتقدند که کنکور مانع خلاقیت و ابتکار دانش‌آموزان شده‌است. در مقابل اما، خانواده‌های زیادی هستند که حاضرند میلیون‌ها تومان پول خرج کنند تا فرزندشان در کنکور قبول شود و به قول معروف مدرکش را از یک دانشگاه خوب بگیرد. در نتیجه اینها روز به روز به تعداد مؤسسات کمک آموزشی برای کنکور اضافه و کلاس‌هایی تشکیل شده که در ازای گرفتن مبالغ بسیار بالا، مهارت‌ها، تکنیک‌ها و فن‌های تست‌زنی را به متقاضیان آموزش می‌دهند، آن هم بدون در نظر گرفتن توان آموزشی جدی افراد! چراکه روش‌های تست‌زنی نوعی مهارت است که هیچ ارزش علمی ندارد. این در شرایطی است که بارها و بارها کارشناسان آموزشی اعلام کرده‌اند آن دسته از دانش‌آموزانی که ذهن‌های خلاق‌تر و فعال‌تری دارند باید به دانشگاه‌ها راه پیدا کنند و درس بخوانند تا بعد از فارغ‌التحصیلی هم تأثیر بیشتری بر جامعه بگذارند، اما چنین مسئله مهمی در کنکور نادیده گرفت می‌شود.

چرا کنکور حذف نشد؟

بازیگران متعددی چون «آموزش و پرورش»، «آموزش عالی»، «دستگاه‌های قانونگذار»، «دانشگاه‌ها»، «خانواده‌ها» و حتی خود «داوطلبان» که در زمینه بودن یا نبودن کنکور اثرگذار هستند، اما آنها به طور هماهنگ در اجرای قانون حذف کنکور همکاری نداشته‌اند. بدتر اینکه در تمام این سال‌ها کشمکش‌هایی میان مسئولان بر سر حذف کنکور اتفاق افتاد و این کشمکش‌ها نیز هیچ‌گاه تمام نشد؛ حتی گاهی متولیان امر چه در آموزش‌وپرورش و چه در سازمان سنجش در رسانه‌ها علیه یکدیگر صحبت کردند و دیگری را متهم به کوتاهی در این زمینه می‌دانستند. شاید یکی از مهم‌ترین دلایلی که زور مسئولان به مافیای کنکور نرسیده‌است، همین یکدست نبودن آنها در اجرای طرح کاهش تأثیر کنکور باشد. در صورتی که برای نجات دانش‌آموزان و ساخت آینده‌ای بهتر برایشان باید هر چه زودتر دست به کار شوند و این طرح ۲۰ ساله را با جدیت تمام‌تری اجرا کنند. بدون شک اجرای طرح کاهش تأثیر کنکور و به مرور زمان حذف این غول استرس‌زا، طرحی مهم است که به سرانجام رسیدن آن همت همه مسئولان را می‌طلبد.

توضیحات وصی محتشمی‌پور به «جوان» درباره ساخت مسجد در قیطریه

گفت‌وگو

محیا حسینی

ساخت مسجد در پارک قیطریه، موضوعی است که با حواشی زیادی رو به رو شده‌است. در شبکه‌های اجتماعی، مطالبی در جهت مخالفت با ساخت این مسجد دست به دست می‌چرخد و هر بار موضوع جدیدی مطرح می‌شود. برخی می‌نویسند قرار است با ساخت این مسجد، درختانی بریده شود و برخی دیگر از وجود آثار باستانی در اعماق زمین این پارک سخن به میان می‌آورند. آنطور که مشخص است عده‌ای با این اقدام موافق نیستند و مخالفتشان را با انتشار این مطالب اعلام می‌کنند. در این میان گفته شده که این مسجد نه با بودجه شهرداری بلکه با سرمایه به ارث گذاشته شده مرحوم سید محمود محتشمی‌پور قرار است ساخته شود. در این رابطه «جوان» با جواد سعیدی‌نژاد، داماد و وصی مرحوم محتشمی‌پور گفت‌وگو کرده‌است.

گفته می‌شود که زمستان ۱۴۰۲ شهرداری تهران تصمیم به ساخت مسجد در پارک قیطریه گرفته‌است. شما این موضوع را تأیید می‌کنید؟

خیر، این تصمیم در تاریخ ۱۷ مهر ۱۴۰۱ در شورایی که تشکیل شده‌بود، گرفته شد. در این شورا ۱۴ نفر حضور داشتند؛ آقای زاکانی، شهردار تهران به عنوان رئیس شورا، حجت‌الاسلام سیدمحمد آقامیری عضو شورای شهر تهران، علیرضا نادعلی عضو شورای شهر تهران، سیدحسن میرکریمی مدیر کل اوقاف و امور خیریه استان تهران، حجت‌الاسلام محمد ابراهیم رئیس مرکز رسیدگی به امور مساجد تهران، آقای محمد امین توکلی‌زاده معاون امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران، حمیدرضا صارمی معاون شهرسازی و معماری شهرداری تهران، علیرضا جاوید معاون هماهنگی امور مناطق شهرداری تهران، مجید غفوری، دستیار شهردار و دبیر شورای ساماندهی، توسعه و گسترش مساجد شهر تهران، حجت‌الاسلام و المسلمین جواد صادق‌زاده رئیس مرکز فعالیت‌های دینی شهرداری تهران، علی نصیری رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران، محمد حسن‌زاده مدیر عامل سازمان املاک و مستغلات، رضا اعرابی معاون مرکز رسیدگی به امور مساجد و محمدحسن جعفرزاده مدیر کل اداره فرهنگی معاونت امور اجتماعی و فرهنگی، محمد مؤیدی مدیرعامل شرکت توسعه فضاهای فرهنگی.

شورایی که تشکیل شد نیز چند مصوبه داشتند که یکی از آنها این بود؛ درخواست اهالی منطقه قیطریه به شماره نامه ۶۵۳۳۸۱ ممیز ۱۰ مورخه ۱۴۰۱ مرداد ۱۱ در خصوص احداث مسجد جدید با هزینه هیئت امنا در منطقه یک، پارک قیطریه مطرح و با توجه به پیشنهاد مدیر عامل سازمان بوستان‌ها مقرر شد قطعه زمین واقع در گوشه شمال شرقی پارک که دارای کمترین درخت است بدین منظور اختصاص یابد. قابل ذکر است بنا به اظهار جناب آقای مهندس مختاری، امکان جابه‌جایی سرویس بهداشتی آن قسمت نیز وجود دارد. ضمناً مقرر شد مساحت عرصه موردنیاز برای احداث مسجد توسط مشاور تهیه‌کننده طرح تعیین گردد.

مخالفت‌ها با ساخت مسجد در پارک قیطریه زیاد است، دلیل پافشاری‌ها برای ساخت این مسجد چیست؟

در درجه اول باید گفت که خود مسجد موضوعیت دارد. مسجد نماد اسلامی است و هر کس که آن را نگاه کند یاد خدا و پیامبر و دین خواهد افتاد. به نظر می‌رسد که در منطقه قیطریه و همچنین این پارک، نیاز به نمادهای اسلامی وجود دارد و باید بدان توجه شود. از سوی دیگر مسجد یک پناه است و افراد به آنجا می‌روند، عبادت می‌کنند و نماز می‌خوانند، پس از آن هم می‌توانند از محیط پارک و فضای طبیعت استفاده کنند. به جرئت می‌توانم بگویم که در عمده مخالفت‌هایی برای ساخت این مسجد شده، دلایلی که می‌گویند بی‌پایه و اساس است.

پارک قیطریه حدود ۱۲۲ هزار مساحت دارد و مسجدی که قرار است در آن ساخته شود حدود ۸۰۰متر مربع، یعنی تقریباً حدود ۰/۶ درصد مساحت پارک را به خود اختصاص می‌دهد. از طرفی مسجد در محلی ساخته می‌شود که هیچ مزاحمتی برای کسانی که می‌خواهند به پارک بیایند، ایجاد نخواهد کرد. آیا انصاف است که با ساخت آن مخالفت شود و نخواهند این ۰/۶ درصد به مسجد تعلق بگیرد؟!

خانم فخرالسادات محتشمی‌پور اعلام کرده‌اند که برای ساخت این مسجد با ایشان مشورت نشده‌است.

بنده وصی مرحوم آقای محتشمی‌پور هستم و وصیتنامه ایشان هم پیش من است. ایشان کلمه‌ای به عنوان «مسجد» در وصیتنامه‌شان نیاوردند و صرفاً نوشته‌اند که وصی (یعنی بنده) هر کار خیری را که صلاح می‌دانم، انجام دهم. در چنین شرایطی خانم محتشمی‌پور می‌گوید که چرا با ما مشورت نشده‌است، در صورتی که وصی از نظر شرعی و قانونی نباید با وراث مشورت کند.

یکی از شبهات مطرح شده این است که این پارک برای ایجاد پارک عمومی وقف شده، در این رابطه نظر شما چیست؟

آقای میرکریمی، مدیر کل اوقاف و امور خیریه استان تهران در شورای تشکیل شده برای ساخت مسجد در پارک قیطریه حضور داشتند، به طور قطع اگر اشکالی در این کار وجود داشت، همان روز آن را اعلام می‌کردند. از طرفی آقای سروری، عضو شورای شهر روز ۱۵ فروردین طی یادداشتی در یکی از روزنامه‌ها نوشته است: «زمین پارک قیطریه موقوفه بوده و در مستندات موقوفه نیز بحث ساخت مسجد در این زمین ذکر شده‌است.»

در برخی از رسانه‌ها نوشته شده که احتمال وجود آثار تاریخی در پارک قیطریه وجود دارد. در این رابطه چه توضیحی دارید؟

قرار است مسجد در شمال شرقی پارک ساخته شود و قبرستانی که درباره آن در رسانه‌ها نوشته شده‌است، در جنوب شرقی این پارک است. هر کسی که به پارک رفته‌باشد می‌داند که این دو از هم فاصله زیادی دارند. با این وجود آقای ضرغامی گفته‌است که هنگام گودبرداری برای ساخت مسجد، کارشناس میراث فرهنگی در آنجا حضور پیدا می‌کند.

آیا برای ساخت این مسجد، قرار است مغازه‌ای هم ساخته شود یا درختی جا به جا یا قطع شود؟

به هیچ عنوان. پیش‌تر قرار بود که چهار درخت را جا به جا کنیم، اما بعد حواشی پیش آمده، شهردار تهران به پارک قیطریه آمد و قرار شد که همین چهار درخت هم جا به جا نشود و داخل حیاط مسجد بماند. به همین دلیل قرار نیست هیچ درختی قطع شود، هیچ مغازه‌ای هم ساخته نمی‌شود.

به نظر شما علت مخالفت‌ها برای ساخت مسجد چیست؟

من فکر می‌کنم کسانی که مخالف مسجد هستند با اصل آن مخالف نیستند. شاید یک عده جهت‌گیری سیاسی با شهرداری دارند و یک عده‌ای هم با این کار، آزادی‌هایشان در پارک گرفته می‌شود؛ یعنی اگر یک خانمی بی‌حجاب به پارک می‌آمده بعد از این حجابش را رعایت کند. البته برخی هم که نمی‌دانند هدف ما از ساخت این مسجد چیست و از سر ناآگاهی ممکن است مخالف آن باشد.

برخی شاید تصور کنند که این مسجد نیز همانند عمده مساجد دیگر قرار است دو ساعت صبح و دو ساعت شب باز باشد، اما تصمیم داریم در این مسجد کارهای فرهنگی جذاب انجام دهیم. از همین حالا به دنبال پیش‌نماز درجه یک و متعهد هستیم تا با قشر نوجوان و جوان ارتباط خوبی برقرار کند، چراکه شاهد آن هستیم این گروه سنی کمتر به مسجد می‌روند و هدف ما جذب آنهاست. از طرفی با توجه به اینکه مدارس مسجدمحور ایجاد شده که در آنجا هم کارهای آموزش و پرورشی و هم کارهای دینی انجام می‌شود، ما نیز قصد داریم به این سمت حرکت کنیم. همچنین در این مسجد، مردم بیایند و مشکلاتشان را مطرح و حل کنند.

سلامت

توسعه «سراج» اولویت اول وزارت بهداشت در حوزه سلامت روان

مدیر کل دفتر سلامت روان وزارت بهداشت، هزینه خدمات و ترس از انگ اجتماعی را دو چالش مهم حوزه سلامت روان خواند و در عین حال برنامه‌های لحاظ شده برای توسعه مراکز «سراج» را اعلام کرد.

حامد مصلحی، مدیر کل دفتر سلامت روان وزارت بهداشت با بیان اینکه مراکز سراج (سلامت روانی-اجتماعی) یک برنامه بسیار پیشرو در تکمیل چرخه خدمت عرصه سلامت روانی و اجتماعی است، اظهار کرد: حوزه سلامت روان در جهان با چالش‌های متعددی مواجه است. گران بودن هزینه‌های خدمات درمانی سلامت روان و ترس از انگ‌زدن به بیمار و خانواده‌های بیماران از چالش‌های حوزه سلامت روان در کشورهای مختلف به حساب می‌آید. خدمات سلامت روان جامعه‌نگر، آخرین سطح خدمت در جهان است که امروز در ایران اسلامی فعال شده و به صورت رایگان ارائه خدمت می‌کند. وی ادامه داد: بیماران و خانواده‌های آنها به دلیل ترس و واهمه از انگ‌های احتمالی، از پیگیری درمان خود منصرف می‌شوند که این موضوع می‌تواند میزان مشکلات آنها را افزایش دهد.

مدیر کل سلامت روان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی درباره توسعه مراکز سراج (مراکز سلامت روانی -اجتماعی) در کشور گفت: توسعه مراکز سراج با دستور رئیس‌جمهور در ۲۷ مهر ماه سال ۱۴۰۲ آغاز شد. ۲۳ مرکز سراج به صورت آزمایشی در کشور فعالیت می‌کردند که پس از نتایج مثبت ارزیابی‌ها و دستور رئیس‌جمهور، تعداد مراکز سراج ظرف چهار ماه به ۱۰۰ مورد رسید. مصلحی ادامه داد: توسعه مراکز سراج بیش از حد انتظار است؛ طرح ایجاد مراکز سراج از سال ۸۲ آغاز شد، اما روند پیش‌روی آن در چهار ماه گذشته استثنایی بود. افزایش تعداد مراکز سراج با مدیریت بسیار جدی دولت در وزارت بهداشت و با کمک وزارت کشور میسر شده‌است. بر اساس برنامه‌ریزی‌های انجام شده نیاز به مراکز سراج معادل یک به ۲۵۰ هزار تا ۳۰۰ هزار نفر است.

مصلحی درباره شرایط پذیرش بیماران در مراکز سراج بر اساس برنامه سلامت خانواده و نظام ارجاع گفت: مراکز سراج طبق راهنمای عمل دقیق و علمی‌ای که دارند، پذیرش مستقیم بیمار ندارند و صرفاً افرادی در این مراکز پذیرش می‌شوند که توسط نظام اولیه خدمات یعنی مراکز جامع سلامت یا از طریق بیمارستان‌ها معرفی می‌شوند.

مدیر کل دفتر سلامت روان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی درباره ساختار مراکز سراج توضیح داد: یک پزشک عمومی دوره دیده، یک روانپزشک، سه تا پنج روانشناس و دو نفر مددکار اجتماعی در مراکز سراج حضور دارند که خدمات درمانی مانند خدمات دارویی و مسائل روان‌شناختی بیمار و خانواده بیمار را مدیریت می‌کنند.

وی ادامه داد: اگر افرادی که به مراکز سراج معرفی می‌شوند با چالش‌هایی در مسائل حوزه اجتماعی مواجه باشند، مددکاران مراکز سراج با استفاده از ظرفیت دستگاه‌های دولتی و ظرفیت مردمی در جهت رفع این مسائل گام برمی‌دارند. خانه مشارکت مردم در سلامت، بستر فعالیت مردم در جهت حل مشکلات اجتماعی اطرافیان است.

مدیر کل دفتر سلامت روان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی درباره ارائه خدمات سلامت روان در مناطق کم‌برخوردار نیز گفت: افراد متوسط و مناطق کمتربرخوردار در برنامه‌های سلامت همواره در کانون توجه قرار دارند و این موضوع در مراکز سراج نیز مورد توجه است. به همین جهت جانمایی مراکز سراج در مناطق متوسط شهری قرار دارد تا دسترسی عمومی آسان‌تر باشد. با این حال، تمرکز فعال بر قشر متوسط و کمتر برخوردار است.

وی درباره بودجه مورد نیاز مراکز سراج برای سال جاری گفت: مسئله اصلی در ارتباط با مراکز سراج مربوط به حوزه اعتبارات نمی‌شود، چراکه با حمایت رئیس‌جمهور، وزیر بهداشت و معاون بهداشت وزارت بهداشت در حوزه اعتبارات مراکز سراج مشکلی نداریم. مسائل اعتباری جزو مسائل اصلی به حساب نمی‌آید، اما آموزش و فعالیت‌های آموزشی از اهمیت فراوانی برخوردار است. آموزش باید فعال شود تا روانشناسانی که در مراکز سراج فعالیت می‌کنند، مسائل حوزه روانشناسی را بهتر درک کنند.

وی درباره برنامه‌های سلامت روانی-اجتماعی برای سال جاری نیز به ایسنا گفت: مرکز سلامت روان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، چهار برنامه کلیدی برای توسعه واحدهای سراج در نظر گرفته‌است. توسعه مراکز سراج، برنامه اول وزارت بهداشت در حوزه سلامت روان برای سال جاری به حساب می‌آید. بازآموزی روانشناسان جزو برنامه دوم وزارت بهداشت در ارتباط با مراکز سراج محسوب می‌شود.

مصلحی ادامه داد: برنامه سوم وزارت بهداشت در حوزه سلامت روانی اجتماعی، فعالیت در عرصه بین‌المللی مبتنی بر خانواده در راستای برنامه سلامت خانواده و خانواده محور کردن سلامت است. همچنین برنامه چهارم وزارت بهداشت در حوزه سلامت روان کشور، تربیت روانشناسان و ارائه‌دهندگان نظام سلامت با اصلاح ساختارهای علمی است. وی ادامه داد: سه برنامه اول طی سال جاری اجرا می‌شود، اما برنامه تربیت روانشناسان و ارائه‌دهندگان خدمات نظام سلامت با اصلاح ساختارهای علمی از سال جاری آغاز می‌شود و حصول نتیجه این برنامه چندین سال زمان می‌برد.

از شهر

ورود اتوبوس‌های چینی به تهران تا پایان سال

مدیر عامل شرکت واحد اتوبوسرانی شهر تهران از حل مشکل تأمین راننده اتوبوس و ورود اتوبوس‌های چینی به پایتخت تا پایان امسال خبر داد.

مهدی علیزاده، مدیر عامل شرکت واحد اتوبوسرانی شهر تهران با بیان اینکه ادامه نوسازی اتوبوس‌های پایتخت با قدرت در سال جدید انجام می‌شود، گفت: ادامه بازسازی اتوبوس‌ها با قدرت انجام می‌شود و در راستای رفع مشکل کمبود راننده پایه یک نیز مصوبه هیئت وزیران در قالب «کارت شهری» و «کم کردن دوره اخذ گواهینامه پایه یک از شش ماه تا یکسال به دو ماه» با همکاری پلیس راهور، در دستور کار قرار دارد.

وی با بیان اینکه علت کمبود راننده اتوبوس به دلیل دو مشکل اساسی است، تشریح کرد: چه در بخش اتوبوس‌های ملکی متعلق به شهرداری تهران و چه در بخش اتوبوس‌های خصوصی، درآمد بخش برون‌شهری بیشتر از درون‌شهری است. به همین علت رانندگان دارای پایه یک، برایشان کار کردن در قسمت برون شهری به لحاظ مالی جذابیت بیشتری به نسبت فعالیت در خطوط داخل شهر دارد و به سمت فعالیت در آن قسمت تمایل پیدا می‌کنند. علیزاده با تأکید بر اینکه اخذ گواهینامه پایه یک طولانی‌مدت است، افزود: این فرآیند طولانی در بخش خصوصی و ملکی مشکلاتی ایجاد کرده‌است و باید به مصوبه هیئت وزیران در سال ۸۵ استناد کنیم که اقداماتی را در قالب «کارت شهری» تعریف کرده‌بودند.

به گفته وی، بر اساس این مصوبه، افرادی که گواهینامه پایه دو دارند با طی دوره‌های تخصصی و لازم و پس از گذراندن سه سال، گواهینامه فعالیت روی اتوبوس را دریافت می‌کنند. مدیر عامل شرکت واحد اتوبوسرانی شهر تهران در مورد اورهال اتوبوس‌های تهران با تأکید بر اینکه از ابتدای سال گذشته اورهال هزار و ۲۰۰ دستگاه در دستور کار قرار دارد، گفت: برای سال جدید نیز قرار داد اورهال حدود ۷۰۰ دستگاه اتوبوس نهایی خواهد شد. وی در مورد ورود اتوبوس‌های چینی به تهران با بیان اینکه اولین پارت اتوبوس‌های جدید بعد از اولین پرداخت و پس از شش ماه تحویل داده خواهد شد، اظهار کرد: تا پایان سال جاری به طور کامل اتوبوس‌های خارجی تحویل داده می‌شود و اتوبوس‌های تولید داخلی نیز براساس زمانبندی تحویل و وارد خطوط می‌شوند.

مدیر عامل شرکت واحد اتوبوسرانی شهر تهران در پایان تأکید کرد: اتوبوس‌های چینی بعد از ورود به عنوان اتوبوس ملکی شهرداری تهران فعال خواهند بود.